

БАРСЬКИЙ Валентин Єфремович

Випускник
енергетичного факультету
(1962 р.)

Енергетик Полтавського управління бурових робіт, голова профспілки Полтавського управління бурових робіт «Укрбургазу»

Народився 11 листопада 1941 р. у с. Залужжя Теплицького району Вінницької області (тоді це була окупаційна зона). Батько, Єфрем Михайлович, на момент народження першого сина, воював на фронті, а коли повернувся, його зустрічали дружина Ганна Федотівна та маленький синочок Валентин — саме так молоде подружжя вирішило назвати свого первістка ще до початку війни. У повоєнні роки Єфрем Михайлович став фінансистом і почав працювати спочатку головним бухгалтером на Закарпатті в ліспромгоспі, а згодом у хімічній промисловості управління Львівського раднаргоспу і ВПО «Укргазпром» в м. Києві. Ганна Федотівна працювала у школі, своїй роботі в початкових класах вона присвятила все життя й була вчителькою із великої літери.

У 1957 р. Валентин закінчив Великобичківську середню школу із золотою медаллю й обрав спеціальність електроенергетика, вступивши до Львівського політехнічного інституту.

Влітку 1958 р. Валентин Єфремович з однокурсниками брав участь в освоєнні цілих земель Павлодарської області Казахстану. Його дідусь Михайло Микитович був приємно здивований, коли отримав 10 центнерів пшениці вищого сорту — заробіток онука. Валентин Барський досі пам'ятає викладачів кафедри електрифікації промислових підприємств, яку очолював В. Т. Бардачевський, котрі вчили студентів мислити і творчо підходити до розв'язання проблем, користуючись технічною літературою. Вони були справжніми професіоналами своєї справи.

Після здобуття кваліфікації інженера-енергетика Валентин Єфремович як молодий спеціаліст був направлений на Дзержинський гірничо-металургійний комбінат, де протягом 1962–1964 рр. працював майстром контактної

сітки, майстром служби тяги і начальником депо. На Калушському хіміко-металургійному комбінаті (1964–1975) він був начальником дільниці сіток та підстанцій, керівником електроцеху.

Упродовж 1975–1999 рр. В. Є. Барський працює енергетиком Полтавського управління бурових робіт. Саме звідти, за наказом Міністра газової промисловості СРСР, його відрядили до Афганістану, де Валентин Єфремович був головним енергетиком газового промислу (у 1979–1982 та 1985–1987 рр.).

У 1999 р. В. Є. Барського обрали головою профспілки Полтавського управління бурових робіт бурового управління «Укрбургазу».

Протягом усіх років своєї трудової діяльності Валентин Єфремович часто мав справу з технічними розробками випускників інституту. Так при освоєнні бурових установок «Уралмаш 5000-ЕУ», електропривід для них розробляв однокурсник Михайло Антонович Павлюшко.

Ще молодим спеціалістом Валентин Єфремович одружився з Наталією Іванівною. Подружжя виховало двох дітей. Дочка Оксана працює начальником планового відділу тресту «Укргазбуд», а син Валерій — провідний метролог Полтавського УБР. Обоє закінчили Івано-Франківський інститут нафти і газу, який було створено на базі нафтового факультету Львівської політехніки.

Валентин Єфремович нагороджений медаллю «За доблесну працю», нагрудним знаком «Профспілкова відзнака» Федерації профспілок України, є почесним працівником ДК «Укргазовидобування», має грамоти посольства СРСР у Демократичній республіці Афганістан, Міністерства газової і Міністерства хімічної промисловостей СРСР, «Укргазпрому» й «Укрбургазу».

Сім'я Барських. Рахів, 1963 р.